

DECYZJE

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2022/1620

z dnia 19 września 2022 r.

ustanawiająca wzory środków awaryjnych na wypadek braku technicznej możliwości uzyskania dostępu do danych na granicach zewnętrznych, w tym procedury awaryjne, które mają być stosowane przez służby graniczne zgodnie z art. 48 ust. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1240

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1240 z dnia 12 września 2018 r. ustanawiające europejski system informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) i zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1077/2011, (UE) nr 515/2014, (UE) 2016/399, (UE) 2016/1624 i (UE) 2017/2226 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 48 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem (UE) 2018/1240 ustanowiono europejski system informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż („ETIAS”) dla obywateli państw trzecich zwolnionych z obowiązku posiadania wizy do celów wjazdu i pobytu na terytorium państw członkowskich.
- (2) Zgodnie z art. 47 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2018/1240 organy graniczne właściwe do przeprowadzania odpraw granicznych na przejściach granicznych na granicach zewnętrznych zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/399 ⁽²⁾ mają obowiązek przeprowadzania kwerend w systemie centralnym ETIAS z wykorzystaniem danych z dokumentu podróży zawartych w polu przeznaczonym do odczytu maszynowego. Z powodu awarii technicznej jakiegokolwiek części systemu informacyjnego ETIAS lub z powodu awarii krajowej infrastruktury granicznej w państwie członkowskim mogą zaistnieć okoliczności powodujące, że służba graniczna może nie być w stanie przeprowadzić kwerendy, o której mowa w art. 47 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2018/1240.
- (3) Celem niniejszej decyzji jest ustanowienie wzorów środków awaryjnych, w tym procedur awaryjnych, które mają być stosowane przez służby graniczne na granicach zewnętrznych w sytuacji, gdy służba graniczna może nie być w stanie przeprowadzić takiej kwerendy w systemie centralnym ETIAS.
- (4) Wzór środków awaryjnych ma być wykorzystywany jako wytyczne i jako podstawa, w razie potrzeby dostosowana, na potrzeby opracowania i przyjęcia przez państwa członkowskie krajowych planów awaryjnych w przypadkach, kiedy podczas przeprowadzania odpraw granicznych na przejściach granicznych na granicach zewnętrznych zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2016/399 służba graniczna nie byłaby w stanie przeprowadzić kwerendy w systemie centralnym ETIAS.

⁽¹⁾ Dz.U. L 236 z 19.9.2018, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/399 w sprawie unijnego kodeksu zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) (Dz.U. L 77 z 23.3.2016, s. 1).

- (5) W przypadku awarii technicznej służby graniczne powinny mieć możliwość tymczasowego odstąpienia od obowiązku przeprowadzenia kwerendy w systemie centralnym ETIAS oraz weryfikacji statusu zezwoleń na podróż za pośrednictwem narzędzia weryfikacji, o którym mowa w art. 31 rozporządzenia (UE) 2018/1240. Konieczne jest ponadto określenie treści powiadomień dokonywanych przez służby graniczne w przypadku braku technicznej możliwości przeprowadzenia kwerendy w systemie centralnym ETIAS z powodu awarii krajowej infrastruktury granicznej w państwie członkowskim.
- (6) Zważywszy że rozporządzenie (UE) 2018/1240 powstało w oparciu o dorobek Schengen, zgodnie z art. 4 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej oraz do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania powiadomiła o wdrożeniu rozporządzenia (UE) 2018/1240 do swojego prawa krajowego. Dania jest zatem związana niniejszą decyzją.
- (7) Niniejsza decyzja nie wchodzi w zakres środków przewidzianych w decyzji Rady 2002/192/WE ⁽³⁾. Stanowi ona rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, które nie mają zastosowania do Irlandii; Irlandia nie uczestniczy w związku z tym w jej przyjęciu i nie jest nią związana ani jej nie stosuje.
- (8) W odniesieniu do Islandii i Norwegii niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy zawartej przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącej włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen ⁽⁴⁾, które wchodzi w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 lit. A decyzji Rady 1999/437/WE ⁽⁵⁾.
- (9) W odniesieniu do Szwajcarii niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen ⁽⁶⁾, które wchodzi w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 pkt A decyzji 1999/437/WE, w związku z art. 3 decyzji Rady 2008/146/WE ⁽⁷⁾.
- (10) W odniesieniu do Liechtensteinu niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen ⁽⁸⁾, które wchodzi w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 pkt A decyzji 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2011/350/UE ⁽⁹⁾.
- (11) W odniesieniu do Cypru, Bułgarii i Rumunii oraz Chorwacji niniejsza decyzja stanowi akt oparty na dorobku Schengen lub w inny sposób z nim związany w rozumieniu, odpowiednio, art. 3 ust. 1 Aktu przystąpienia z 2003 r., art. 4 ust. 1 Aktu przystąpienia z 2005 r. oraz art. 4 ust. 1 Aktu przystąpienia z 2011 r.

⁽³⁾ Decyzja Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotycząca wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen (Dz.U. L 64 z 7.3.2002, s. 20).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 36.

⁽⁵⁾ Decyzja Rady 1999/437/WE z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie niektórych warunków stosowania Układu zawartego przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącego włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 31).

⁽⁶⁾ Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 52.

⁽⁷⁾ Decyzja Rady 2008/146/WE z dnia 28 stycznia 2008 r. w sprawie zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia tego państwa we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 1).

⁽⁸⁾ Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 21.

⁽⁹⁾ Decyzja Rady 2011/350/UE z dnia 7 marca 2011 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, odnoszącego się do zniesienia kontroli na granicach wewnętrznych i do przemieszczania się osób (Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 19).

- (12) Zgodnie z art. 42 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 ⁽¹⁰⁾ skonsultowano się z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych, który wydał opinię w dniu 18 lutego 2022 r.
- (13) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu ds. Inteligentnych Granic (ETIAS),

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Wzory środków awaryjnych, w tym procedury awaryjne na wypadek braku technicznej możliwości uzyskania dostępu do danych na granicach zewnętrznych

1. Jeżeli przeprowadzenie kwerendy lub wyszukiwania, o których mowa w art. 48 ust. 1 i 2 rozporządzenia (UE) 2018/1240, jest technicznie niemożliwe, służby graniczne mogą:
 - a) zwrócić się do obywateli państw trzecich o podanie okresu ważności i statusu zezwolenia na podróż (ważne, odmówiono ich wydania, unieważnione lub cofnięte); w tym celu służby graniczne mogą ustanowić połączenie internetowe lub zapewnić obywatelom państw trzecich dostęp do sprzętu zainstalowanego na przejściach granicznych w celu połączenia się z narzędziem weryfikacji, o którym mowa w decyzji delegowanej Komisji (UE) 2019/970 ⁽¹¹⁾;
 - b) przechowywać lokalnie informacje dotyczące wjazdów, takie jak dane dotyczące tożsamości lub dokumentów podróży, aby umożliwić późniejszą weryfikację statusu zezwolenia na podróż obywateli państw trzecich, którzy wjechali w okresie braku technicznej możliwości. Służby graniczne mogą przechowywać te informacje jedynie przez okres braku technicznej możliwości oraz późniejszej weryfikacji; lub
 - c) być tymczasowo zwolnione z obowiązku przeprowadzenia kwerendy w systemie centralnym ETIAS.
2. Powiadomienia, o których mowa w art. 48 ust. 1 i 2 rozporządzenia (UE) 2018/1240, są przekazywane niezwłocznie za pośrednictwem kanałów komunikacyjnych, którymi posługują się służby graniczne, jednostki krajowe ETIAS i jednostka centralna ETIAS.
3. Powiadomienia, o których mowa w art. 48 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2018/1240, które służby graniczne przekazują jednostce centralnej ETIAS i ich odpowiednim jednostkom krajowym ETIAS, zawierają następujące informacje:
 - a) przejście (przejścia) graniczne, na którym (których) wystąpiła awaria, oraz organ, który nie jest w stanie przeprowadzić kwerendy oraz
 - b) data i godzina wystąpienia awarii;
 - c) w miarę możliwości opis awarii i czas na usunięcie awarii.

Informując eu-LISA i Komisję zgodnie z art. 48 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2018/1240, jednostka centralna ETIAS przekazuje te same informacje, które otrzymała od służb granicznych.

Artykuł 2

Wejście w życie

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁰⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39).

⁽¹¹⁾ Decyzja delegowana Komisji (UE) 2019/970 z dnia 22 lutego 2019 r. w sprawie narzędzia umożliwiającego wnioskodawcom sprawdzanie statusu wniosków oraz sprawdzanie okresu ważności i statusu zezwoleń na podróż, na podstawie art. 31 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1240 (Dz.U. L 156 z 13.6.2019, s. 15).

Sporządzono w Brukseli dnia 19 września 2022 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN
